

Против подс. А. В. Г. от гр. Русе е предявено обвинение по чл. 343, ал. 1, б. „в“, пр. 1 вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, за това че на 05.07.2019 г., в гр.Русе, при управление на л.а. „Фиат Пунто“ с рег. № *****, нарушил правилата за движение: -чл.20, ал.2 изр. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“, като не намалил скоростта и не спрял при възникналата от навлизането на пешеходец на пътното платно опасност за движението и по непредпазливост причинил смъртта на Е.Р. П. от гр. Русе.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Русе, в съдебно заседание поддържа обвинението така както е предявено, като настоява подс. А. В. Г. да бъде признат за виновен по него при превес на смекчаващите вината обстоятелства, да му наложи наказание по вид лишаване от свобода, при условията на чл. 58а ал.1 от НК, чието изтърпяване на основание чл. 66 ал.1 от НК да бъде отложено за определен от съда изпитателен срок.

Подсъдимият А. В. Г. чрез своя договорен защитник адв. Г.С. от РАК в съдебно заседание дава кратки обяснения по обвинението. Същият се признава за виновен и осъзнава своята вина, като моли да му бъде наложено минимално наказание.

Неговият защитник адв. Г.С. от РАК, моли съда подзащитния му да бъде признат за виновен и делото да се разгледа по реда на глава 27 – съкратено съдебно следствие и да му бъде наложено минимално наказание.

Окръжният съд, след като прецени по отделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, както и становищата на страните, прие за установено следното:

По фактите.

Подсъдимият А.Г. е роден на 15.03.1994г. в гр.Русе, български гражданин, със средно образование, неженен, работи в „С.“, живущ в гр.Русе, ул.“К.“ №9, вх.2, ет.6. Неосъждан.

Съдът приема за установено, че на 05.07.2019 г. около 21.30 ч подс. Г. управлявал л.а. „Фиат Пунто“ с рег. № *****. В автомобила освен него били свидетелите Я.Н. и П.К.. Движели се в дясната лента на северното платно на бул. “България“ в гр. Русе, посока към гр. София със скорост около 60 км/ч. Автомобилът бил с включени къси светлини. Слънцето вече било залязло, като навън било тъмно, а уличното осветление било пуснато. Асфалтовата настилка била суха. В района на бензиностанция „Еко“, която се намира в другото платно, посока ГКПП „Дунав мост“, участъкът бил много тъмен. В това време пешеходецът Е.Р. П. предприел пресичане на бул.“България“. Прескочил предпазната ограда, разположена вдясно до

платното за движение и навлязъл в него. В този момент автомобилът, управляван от подс. Г. бил на разстояние не по-малко от 76.7 метра. Пострадалият П. започнал да пресича пътното платно отдясно наляво по посока на движението на автомобила, като се движел със скорост 3.8 км/ч, по диагонал напред и наляво и бил с гръб. Въобще не се огледал. В този момент автомобилът бил на 61.5 метра преди мястото на удара. Така пешеходецът достигнал до средата на пътното платно. Същевременно подс. Г. възприел движението му. Вместо да намали скоростта и да спре автомобила подсъдимият го насочил наляво в опит да избегне сблъсък. Въпреки това настъпил удар между предната част на лекия автомобил и тялото на пешеходеца. След първоначалния удар тялото на пострадалия се качило върху предния капак, достигнало предното стъкло, преминало над автомобила, паднало върху задния му край, при което се счупило задното стъкло, а след това паднало в лявата половина на северното платно за движение. В резултат на удара Е. П. получил тежки увреждания, от които починал на място.

Според заключението на изготвената съдебномедицинска експертиза Е. П. получил тежка съчетана травма с множество увреждания на главата, шията, гръдния кош, корема и крайниците, както и тежка гръбначно-мозъчна травма в шиен отдел. Тези увреждания могат да бъдат получени при настъпилото ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с него. В кръвта и урината на трупа е установено наличие на алкохол съответно 3.04 и 4.41 промила. Това съответства на тежка степен на алкохолно опиване.

По делото е назначена автотехническа експертиза, от която се установява следното: Опасната зона за спиране на автомобила с установената му скорост на движение е 50.1 метра. Подсъдимият Г. е имал техническа възможност да предотврати настъпването на удара, като спре автомобила, тъй като се е намирал на 61.5 метра преди мястото на сблъсъка в момента, в който пешеходецът е стъпил на пътното платно и е представлявал опасност за движението. Освен това произшествието е било предотвратимо и в случай, че подсъдимият Г. е продължил движението на автомобила направо, в дясната пътна лента, вместо да го насочи наляво. В такъв случай в момента, в който пострадалият е достигнал средата на пътното платно, между него и лекия автомобил би имало свободно разстояние от 1 метър. Друга причина за настъпване на произшествието е и неправомерното поведение на пешеходеца, който пресичал пътното платно на непредназначено за това място, както и без да се съобрази с движението на пътните превозни средства по него.

От Община Русе е изискана и представена справка, от която се установява, че уличното осветление в деня на инцидента е включено в 21.29 часа.

По делото е изготвена и метеорологична справка, от която е видно,

че на процесната дата слънцето е залязло в 20:56 часа с продължаващ сумрак около 37 минути.

В хода на разследването е извършен следствен експеримент, от който се установява, че видимостта в района на произшествието при работещо улично осветление и движение на автомобила с включени къси светлини е 64 метра.

По делото е установено, че баща на починалия Е. П. е Р.П. М. с последен адрес в гр.Бургас. Същият не е установен по време на разследването, поради което е обявен за местно и общодържавно издирване. До приключване на разследването издирването е без резултат, поради което лицето не е конституирано в качеството на пострададал. То няма известен адрес за призоваване в страната.

По делото е установено, че баща на починалия Е. П. е Р.П. М. с последен адрес в гр.Бургас. Същият не е установен по време на разследването, поради което е обявен за местно и общодържавно издирване. До приключване на разследването издирването е без резултат, поради което лицето не е конституирано в качеството на пострададал. То няма известен адрес за призоваване в страната.

По доказателствата.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от свидетелските показания на С.С., Д.Д., П.К., А.Х., Я.Н., както и от приложените към делото писмени доказателства и доказателствени средства - протоколи за оглед на местопроизшествие и за оглед на автомобил, протокол за следствен експеримент, СМЕ, автотехнически експертизи, справки от КАТ и други, свидетелство за съдимост, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, справки, акт за смърт и удостоверение за наследници.

В основата на приетите за доказани фактически положения са събраните по делото доказателства от експертен порядък, които изчерпателно дават отговори на основните въпроси, свързани с допускането на това пътно-транспортно престъпление. По делото са били назначени съдебни експертизи, чиито заключения както страните, така и съдът възприема изцяло, тъй като дават прецизни отговори на всички правно релевантни въпроси.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите С.С., Д.Д., П.К., А.Х., Я.Н. доколкото същите като доказателствени средства са източник на факти и обстоятелства, свързани с главния факт по делото.

Разпитан на досъдебното производство в качеството на обвиняем, А.Г. дал обяснения и изразил съжаление за стореното.

В съвкупността показанията на всички свидетели, като преки гласни доказателства са последователни, непротиворечиви, логични и кореспондиращи с целокупния доказателствен материал.

Техните показания изцяло кореспондират със заключенията на всички експертизи, които не хвърлят съмнение за това настъпило произшествие.

В съдебно заседание подс. А.Г. изразява дълбоко съжаление за случилото се и дава подробни обяснения за станалото събитие. Същевременно съдът приема, че от една страна неговите обяснения кореспондират изцяло с останалия доказателствен материал, а от друга те представляват израз на защитната му позиция.

От правна страна.

След анализ на събраните по делото доказателства и въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът достигна до следните **правни изводи**:

От данните по делото става ясно, че подс. А.Г., като субект на престъплението е наказателно-отговорно лице по смисъла на чл. 31 ал.1 от НК.

От обективна страна със своите действия подс. А.Г. е осъществил всички обективни и субективни признаци от състава на престъплението по чл. чл. 343, ал. 1, б. „в“, пр.1 вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, тъй като на 05.07.2019г., в гр.Русе, при управление на л.а. „Фиат Пунто“ с рег. №*****, нарушил правилата за движение: -чл.20, ал.2 изр. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/: „Водачите на пътни превозни средства са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“, като не намалил скоростта и не спрял при възникналата от навлизането на пешеходец на пътното платно опасност за движението.

От обективна страна деянието е извършено от подс. А.Г. чрез действие и в резултат на това е възникнало пътнo-транспортно произшествие, от което е настъпила смъртта на Е.Р. П.. Настъпилото ПТП и причинената смърт на П. се намират в пряка причинно - следствена връзка с виновното поведение на подс. Г., който нарушил при движението си посочените разпоредби на ЗДвП. Ако подс. Г. бе изпълнил вменените си задължения, той несъмнено не би допуснал настъпването на ПТП. Изпълнителното деяние включва в себе си грубо нарушение на правилата за движение по пътищата, посочени в състава на престъплението.

От субективна страна подсъ. А.Г. е осъществил състава на посоченото престъпление при форма на вината непредпазливост. Той не

предвиждал настъпването на общественотоопасните последици от деянието си, а именно смъртта на Е. П., но като водач на МПС е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Причини за извършване на престъплението от страна на подс. Г. са незачитане на правилата за движение по пътищата, младата възраст и малкият опит на водач на МПС.

В съдебно заседание защитата на подсъдимия заема становището, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин, тъй като в заключенията на експертизите и в показанията на разпитаните по делото свидетели не съществуват противоречия.

По вида и размера на наложеното наказание.

В контекста с принципа на законоустановеност на наказателната репресия съдът счита, че при определяне на неговото наказание, следва да се вземе предвид, както по вид така и по размер, което да съответства с извършеното престъпление. При неговата **индивидуализация**, след като взе предвид гореизложеното, като смекчаващи вината обстоятелства съдът възприе – чистото му съдебно минало, критичното му отношение към извършеното младата му възраст и изразеното дълбоко съжаление за стореното, а като отегчаващи такива съдът, счита че липсват такива.

Окръжният съд, след като взе предвид степента на обществена опасност на деянието и ниската такава на личността на подс. Г., и съобразно разпоредбите НПК пристъпи към определяне на неговото наказание. Съдът съобразявайки, че е налице превес на смекчаващи обстоятелства и същото на основание чл. 54 ал.1 от НК следва да бъде индивидуализирано към минимума от **ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**. Предвид това на основание чл. 58а ал.1 от НК наказанието лишаване от свобода следва да бъде намалено с една трета и да бъде определено по правилата на цитираните текстове от НПК и НК на **ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода**.

След като съобрази наличието на положителните предпоставки визираны в чл. 66 ал.1 от НК съдът счита, че изтърпяването на така определеното на Г. наказание следва да бъде отложено за изпитателен срок от **ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в законна сила.

Освен това на основание чл. 343г от НК следва подс. А.Г. да бъде **ЛИШЕН**, от правото да управлява МПС за срок от **ЕДНА ГОДИНА**, считано от влизане на присъдата в законна сила.

Окръжният съд счита, че в този си вид и размер наложеното на подс. Г. наказание, ще го лиша от възможността да извършва такива престъпления, а също така ще изиграе своята превантивна, възспираща и възпитателна роля. По този начин ще се постигнат и предвидените в разпоредбата на чл. 36 от НК цели на наказанието за индивидуална и

генерална превенция.

По направените по делото разноси.

При този изход на делото съдът счита, че подс. А.Г., със снета по делото самоличност следва да заплати в полза на ОД МВР гр. Русе сумата от 2 401.30 лева – за експертизи представляващи разноси направени в хода на досъдебното производство за вещи лица.

Мотивиран от тези съображения, съдът постанови присъдата си.